

Sygn. akt V CSK 294/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa E. [...] Spółki z o.o. w likwidacji z siedzibą w S.
przeciwko Syndykowi masy upadłości "A. [...]" Spółki o.o. w upadłości likwidacyjnej
z siedzibą w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 lutego 2017 r.,

po rozpoznaniu wniosku strony pozwanej

o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2016 r.,

V CSK 294/16

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 grudnia 2016 r., V CSK 294/16, odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (pkt 1) i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego (pkt 2).

Pozwany złożył wniosek o sprostowanie postanowienia z dnia 12 grudnia 2016 r. „...w zakresie pkt 2 tego postanowienia w zakresie należnego podatku VAT...”, twierdząc, że nie zawiera ono wzmianki na temat podatku VAT od wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu, mimo że do takiego wynagrodzenia - według obowiązujących przepisów - dolicza się podatek VAT, który w niniejszej sprawie wynosi 23%, czyli kwotę 1 656 zł.

Uszło uwagi pozwanego, że w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2016 r., V CSK 294/16, koszty postępowania kasacyjnego - zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 w związku z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. - zostały zasądzone od pozwanego na rzecz powoda. W tej sytuacji nie ma podstaw do podwyższenia należnych powodowi kosztów, obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym, o podatek VAT (zob. uchwały Sądu Najwyższego 10 lutego 1995 r., III CZP 4/95, OSNC 1995, nr 5, poz. 79 i z dnia 25 stycznia 2007 r., III CZP 95/06, OSNC 2007, nr 12, poz. 179, postanowienie składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2002 r., III CZP 13/02, OSNC 2004, nr 1, poz. 6 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 kwietnia 2016 r., SK 67/13, Dz.U. z 2016 r, poz. 1234, OTK 2016/10).

Wniosek pozwanego o sprostowanie postanowienia jest niezrozumiały, jego żądanie zmierza bowiem do uzyskania rozstrzygnięcia na swoją niekorzyść. Poza tym we wniosku jest mowa o wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu, podczas gdy autor skargi kasacyjnej przy piśmie z dnia 25 kwietnia 2016 r. dołączył pełnomocnictwo pozwanego upoważniające go do występowania przed Sądem Najwyższym. W złożonej skardze kasacyjnej nie zgłosił natomiast wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (§ 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Dz.U. z 2015 r., poz. 1801, w związku z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Dz.U. z 2016 r., poz. 1714).

W tej sytuacji brak podstaw do przyjęcia, że zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2016 r., V CSK 294/16, orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego zawiera niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki w rozumieniu art. 350 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., które mogłyby podlegać sprostowaniu w sposób wskazany we wniosku.